

РЕШЕНИЕ

№ 4226

гр. София, 09.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 26 СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: РАДОСЛАВ Р. АНГЕЛОВ

при участието на секретаря КРИСТИН ЮЛ. ИВАНОВА
като разгледа докладваното от РАДОСЛАВ Р. АНГЕЛОВ Гражданско дело
№ 20231110115287 по описа за 2023 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

**Производството е по реда на чл.422 вр. чл.415, ал.1, т.1 ГПК
(Установителен иск за съществуване на вземане по издадена заповед за
изпълнение при подадено възражение по чл.414 ГПК)**

***** е предявило срещу К. Г. М. установителни иски с
правно основание чл. 422 ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 149 ЗЕ и
чл. 86 ЗЗД за сумата от 3373,94 лв., представляваща стойността на потребена
топлинна енергия през периода от м. 05.2019 г. до м. 04.2021 г., в имот с
абонатен номер 173148, ведно със законната лихва върху сумата от датата на
подаване на заявлението по чл. 410 ГПК до окончателното ѝ изплащане, за
сумата от 595,99 лв., обезщетение за забава върху главницата в размер на
законната лихва за периода 15.09.2020 г. – 17.11.2022 г., за сумата от 24,09
лв., представляваща такса за дялово разпределение за периода 01.10.2019 г. –
30.04.2021 г., както и за сумата от 5,47 лв., лихва за забава върху таксата за
дялово разпределение за периода 01.12.2019 г. – 17.11.2022 г., за които е
издадена заповед за изпълнение на парично задължение от 05.01.2023 г. по
гр.д. № 65691/2022 г. по описа на СРС, 26 състав.

Ищецът твърди да е налице облигационно отношение, възникнало с
ответника въз основа на договор за продажба на топлинна енергия при Общи
условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали потребителите, без

да е необходимо изричното им приемане. Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил за процесния период на ответника топлинна енергия, като купувачът не е заплатил дължимата цена, формирана на база прогнозни месечни вноски и изравнителни сметки, изготвени по реда за дялово разпределение. Твърди, че съгласно общите условия купувачът на топлинна енергия е длъжен да заплаща дължимата цена в 45-дневен срок от датата на публикуване на месечните дължими суми, респ. на общата фактура за дължимите суми на интернет страницата на ищцовото дружество.

В исковата молба е посочена банкова сметка за заплащане на дължимите суми: "*****", IBAN: BG48SOMB 9130 1011 2533 02 BIC: SOMBBGSF.

Ответникът оспорва исковете при твърдението, че между страните липсва облигационно правоотношение, тъй като не е налице валиден писмен договор за продажба на топлинна енергия. Оспорва да е потребил претендираното количество топлинна енергия през процесния период, като твърди, че още през 2001 г. всички радиатори в жилището са били демонтирани, а през 2004 г. е прекъснато и подаването на топла вода в имота, като са демонтирани и щранговете за топла вода. Поддържа, че през 2010 г. са монтирани нови водомери за топла вода в апартамента, но до настоящия момент същите винаги са били с нулеви показания, а топлото водоснабдяване се осъществява с бойлери. Твърди, че за отчетния период 2020 г. – 2021 г. не е бил осигурен достъп за отчитане на уредите в имота, но след извършен извънреден отчет през м. 10.2021 г. е установено, че за периода липсва консумация на топлинна енергия. Оспорва да е изпаднал в забава. Навежда възражение за изтекла погасителна давност.

В открито съдебно заседание (о.с.з.) ищецът "*****", редовно призовано, се представлява от юрисконсулт "*****". Поддържа исковете. Моли съдът да уважи исковете. Претендира деловодни разноски, за които представя списък на разноските по чл. 80 от ГПК. Прави възражение за прекомерност.

Ответникът, редовно призован се представлява от адв. Ч. в о.с.з. Представя документи, че е платил процесната сума. Моли съда да отхвърли исковата претенция. Изцяло поддържа отговора на ИМ и подробно изложените съображения за нея.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, като прецени доводите на страните и извърши самостоятелна преценка на събраните по делото

доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл.235, ал.2 ГПК приема за установено следното от фактическа и правна страна:

По валидността и допустимостта на производството

Настоящото производство е образувано след указания за предявяване на установителен иск по чл.422 вр. чл. 415 ГПК по ч. гр. д. № 65691/2022 г. Вследствие на заявление по чл.410 ГПК съдът е издал заповед за изпълнение № 529/05.01.2023 г. (л.13 от заповедното дело) Заповедта е връчена на 11.01.2023 г., поради което срокът по чл.414 ГПК изтича на 11.02.2023 г. (л.14 от заповедното дело). Подадено е възражение на 01.02.2023 г. Същото е в срока. Указанията за предявяване на иск по чл.422 вр. чл. 415 ГПК са връчени на ищеца на 24.02.2023 г. (л.18 от заповедното дело), поради което едномесечният срок за предявяване на иска изтича на 24.03.2023 г.. Исковата молба е подадена в съда на 24.03.2023 г. и в същата дата се представени доказателства за това, поради което е спазен преклузивният срок. Ето защо настоящото производство е допустимо.

Съдът приема, че исковата молба, инициирала настоящото производство, е редовна, от надлежно легитимирана страна, при наличието на правен интерес от исков процес. Заплатена е необходимата държавна такса. Следователно исковата молба е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Налице са всички положителни и липсват всички отрицателни процесуални предпоставки във връзка със съществуването и надлежното упражняване правото на иск при разглеждане на настоящото производство, които обуславят неговата допустимост. Правото на иск е надлежно упражнено, поради което производството е допустимо. Съдът дължи произнасяне по същество на спора.

По основателността на иска

Предявени са установителни иски, с които се иска да бъде признато за установено, че ответникът дължи суми на ищеца, представляващи стойност топлинна енергия и услуга по дялово разпределение

За да бъдат уважени исковите с правно квалификация чл. 149 ЗЕ в тежест на ищеца е да установи 1) възникването на облигационно отношение

по договор за продажба между него и ответника, по силата на което **2)** е доставил топлинна енергия в твърдените количества и за ответника е възникнало задължение за плащане на **3)** уговорената цена в претендирания размер, както и **4)** че през процесния период в сградата, в която се намира процесният топлоснабден имот, е извършвана услугата дялово разпределение от лице, с което **5)** ищецът е сключил договор и че е възникнало задължение за заплащане на възнаграждение в претендирания размер.

По исковете с правно квалификация чл. 86 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже възникването на главен дълг и изпадането на длъжника в забава – уговорен падеж за плащане на цената на доставена топлинна енергия, респ. датата на публикуване на общите фактури, както и отправена и получена от ответника покана за заплащане на таксата за дялово разпределение.

При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираните вземания.

По възражението за давност в тежест на ищеца е да установи настъпването на обстоятелства, обуславящи спиране или прекъсване на давността по смисъла на чл. 115 и чл. 116 ЗЗД.

От представения и неоспорен договор за продажба на имот по реда на НДИ се установи, че на 24.09.1999 г. К. Г. М. е купил жилище в ***** . Имотът напълно съвпада с просения имот (л.17-18 от делото).

От представената молба – декларация се установи, че ответникът е поискал да се открие партида на имота му през 1998 г. (л.15 от делото).

С оглед изложеното съдът приема, че ответникът е собственик на процесния апартамент. Ответникът има качеството на клиент на топлинна енергия по смисъла на чл.153 ЗЕ и §1, т.42 от ДР на ЗЕ. Ето защо ответникът е страна по продажбеното правоотношение с топлопреносното предприятие с предмет - доставка на топлинна енергия за битови нужди (чл.153, ал.1 ЗЕ) и дължат цената на доставената топлинна енергия. **Доказана е първата предпоставка за уважаване на иска.**

По делото е приета съдебно-техническа експертиза (СТЕ), която съдът напълно кредитира като пълна, достоверна и обоснована. От нейното заключение се установи, че твърдяната в исковата молба сума и показания за

топлинна енергия напълно съответства на записите в ищцовото дружество. Сумите съответстват на цените на топлинната енергия, определени от КЕВР. От заключението се установи, че **сградата е без отопление**. Доказа се размера на претендираната сума (л.72-77 от делото).

По делото е прието допълнителна СТЕ (л.89-90 от делото), която напълно съдът кредитира като пълна, достоверна и обоснована. От нейното заключение се установи, че през от 04.10.2010 г. е спряно топлоподаването към процесния имот като спирателните кранове пред двата водомера (за кухня и баня) са били спрени и пломбирани. Установи се, че топлата вода е спряна и спирателните кранове са пломбирани от служители на топлорайон Люлин. До момента на огледа 02.02.2024 г. пломбите на затворените кранове не са променяни и номерата им съответстват на акта за изключване на топлоподаването от 04.10.2010 г. Холендерите на водомерите също са пломбирани и номерата съответстват на пломбите от 2010 г. Установи се, че в апартаментът няма топлоподаване – нито за отопление, нито за топла вода. Топлата вода се извършва от 2 броя електрически бойлери.

В о.с.з. вещото лице уточнява, че след като пломбите не са нарушени показва, че в момента на пломбиране до момента на огледа спирателните кранове, пред водомерите са били затворени и не имало техническа възможност да се ползва топла вода.

Вещото лице уточнява, че е поискал документи от топлинния счетоводител и ищцовото дружество документи за период 7 г.- 8 г. преди исковия период, като направил извод, че за 2016 г. - 2017 г. не е имало достъп до имота, но не е начислена топлинна енергия. За 2020 г.- 2021 г. от фирмата ми отговориха, че не са наясно кога е преминато на бойлер, но в отчетния документ 2017 г. - 2018 г. е отбелязано, че има бойлер. Поддържа, че за процесния имот не е ползвана топла вода. Самите водомери са пломбирани, холендрите на водомери, така че те не са сваляни. Отпред пред тях са пломбирани спирателните кранове, така че неправилно за 2020 г.- 2021 г. е начислявано на база, след като е имало реален отчет.

При изслушването вещото лице уточнява, че при огледа направил експеримент, като пуснал топлата вода и спрял крана на студената вода (като студената вода минава през бойлера и отива в чешмата за топлата вода) и водата от кранът спрял. От инженерна гледна точка твърди, че единственият

път е студената вода да мине е през бойлера, да се подгрее и да отиде в крана за топла вода.

Вещото лице уточнява, че разликата в показанията на водомерите при отчета от 2010 и при огледа се дължи на факта, че при пломбирането от 2010 г. са описани само кубиците, без литрите. Сега също е 0 куб., само че няколко литра, които вероятно и тогава са били съществували, но не са били описани.

При тези факти от СТЕ, съдът направи доказателствен извод, че за процесния период и имот не е ползвана топла вода, тъй като водомерите са с нулев отчет и всички пломби са изправни.

Фактът, че ищецът не е доставял топлинна енергия за отопление и топла вода се установи и от представените документи от ответника, че през 2010 г. било прекъснато топлоснабдяването, като крановете била запечатени и пломбирани. Ищецът не успя да докаже, че след 2010 г. ответникът отново се е включил към мрежата, т.е. топлоподаването след водомерите и към радиаторите са били възстановени (л.44-57 от делото).

При това положение съдът установи, че ищецът не е доказал втората предпоставка за уважаване на исквете, а именно, ответникът да е потребявал топлинна енергия за процесния период и жилище.

От първото заключение на СТЕ се установи, че сградата е била без отопление, следователно е липсвало доставка на топлина енергия за отопление. Доказа се доставката на топлинна енергия – само топла вода за блока, но ответникът е бил с прекъснато топлоподаване на топла вода, съгласно протокол от 2010 г. След като ответникът не е ползвал топлинна енергия за отопление и топла вода, то за него не съществува задължение да плаща суми за доставка и потребление на топлинна енергия и дялово разпределение (сградна инсталация).

Само на това основание следва да се отхвърлят всички искове. При този извод е безпредметно да се обсъждат другите предпоставки за исквете – настъпил падеж и наличие на главно задължение. След като няма главно задължение (доставка на топлинна енергия за отопление и топла вода), то и акцесорното за лихви не следва да се начислява. Ето защо предявените искове следва да се отхвърлят изцяло.

Ето защо следва да се отхвърлят, като неоснователни и недоказани изцяло предявените от ***** , ЕИК ***** , *****

срещу К. Г. М., ЕГН *****, ***** обективно кумулативно съединени установите искиове с правна квалификация чл. 422 ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, с които да се признае за установено, че К. Г. М. дължи на ***** сумата от 3373,94 лв., представляваща стойността на потребена топлинна енергия през периода от м. 05.2019 г. до м. 04.2021 г., в имот с абонатен номер 173148, ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК до окончателното ѝ изплащане, за сумата от 595,99 лв., обезщетение за забава върху главницата в размер на законната лихва за периода 15.09.2020 г. – 17.11.2022 г., за сумата от 24,09 лв., представляваща такса за дялово разпределение за периода 01.10.2019 г. – 30.04.2021 г., както и за сумата от 5,47 лв., лихва за забава върху таксата за дялово разпределение за периода 01.12.2019 г. – 17.11.2022 г., за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение от 05.01.2023 г. по гр.д. № 65691/2022 г. по описа на СРС, 26 състав, на основание, че имотът е със спряно топлоподаване, поради пломбирани водомери и сградата е без отопление.

По разноските

С оглед изхода на делото ответникът има право на разноски, на основание чл.78, ал.3 ГПК.

Ответникът представя списък по чл.80 ГПК (л.103 от делото) Претендира следните разноски: 1000.00 лева депозит за експертиза (л.58 от делото), 1000.00 лева адвокатско възнаграждение (л.39 от делото).

Ищецът е направил възражение за прекомерност. Същото се отнася само за адвокатското възнаграждение.

Съгласно приетото в **Определение № 474/28.02.2024 г. по ч. т. д. № 961/2023 г. на ВКС**, при преценката си за размера на подлежащите на възстановяване разноски за адвокатско възнаграждение на страната, в чиято полза е разрешен спорът, и в приложение на разпоредбата на чл.78, ал.5 ГПК, съдът не е обвързан от посочените в Наредба № 1/2004г. минимални размери на адвокатското възнаграждение.

При това положение, при преценка за прекомерност на договореното адвокатско възнаграждение съдът приема, че претендираното възнаграждение в размер на 1000.00 лева е прекомерно и следва да се определи такова в размер на 400.00 лева, на основание чл.78, ал.5 ГПК.

За определяне на прекомерност на адвокатското възнаграждение съдът установи, че ответникът е подал отговор на искова молба в рамките на 4 страници, от които основната защитна теза на ответника, е топлоподаването на имота е спряно. По делото са проведени две открити съдебни заседания, като второто е поради поисканата допълнителна СТЕ от ответника за това да

се установи дали е консумирана топла вода за имота. Съдът приема, че делото не е сложно от фактическа страна, тъй като не се спори по собствеността на имота, нито по задължението за заплащане, а се спори по факта дали има доставена и потребена топла вода. Делото не е сложно от правна страна. При това положение съдът определя размер на адвокатско възнаграждение в размер на 400.00 лева, на основание чл.78, ал.5 ГПК.

Общият размер разноски, които следва да се признаят на ответника са в размер на 1400.00 лева.

Ето защо *****, ЕИК *****, следва да бъде осъдена да заплати на К. Г. М., ЕГН *****, сумата от 1400.00 лева (хиляда и четиристотин лева), представляващи разноски в настоящото производство, на основание чл.78, ал.3 ГПК.

Воден от горното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ изцяло, като неоснователни и недоказани, предявените от *****, ЕИК *****, срещу К. Г. М., ЕГН *****, обективно кумулативно съединени установите искиове с правна квалификация чл. 422 ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, с които да се признае за установено, че К. Г. М. дължи на ***** сумата от 3373,94 лв., представляваща стойността на потребена топлинна енергия през периода от м. 05.2019 г. до м. 04.2021 г., в имот с абонатен номер 173148, ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК до окончателното ѝ изплащане, за сумата от 595,99 лв., обезщетение за забава върху главницата в размер на законната лихва за периода 15.09.2020 г. – 17.11.2022 г., за сумата от 24,09 лв., представляваща такса за дялово разпределение за периода 01.10.2019 г. – 30.04.2021 г., както и за сумата от 5,47 лв., лихва за забава върху таксата за дялово разпределение за периода 01.12.2019 г. – 17.11.2022 г., за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение от 05.01.2023 г. по гр.д. № 65691/2022 г. по описа на СРС, 26 състав, на основание, че имотът е със спряно топлоподаване, поради пломбирани водомери и сградата е без отопление.

ОСЪЖДА *****, ЕИК *****, да заплати на К. Г. М., ЕГН *****, сумата от 1400.00 лева (хиляда и четиристотин лева), представляващи разноски в настоящото производство, на основание чл.78, ал.3 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред **СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД** чрез **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД**, в двуседмичен срок от съобщаването му, по реда на Глава XX ГПК, **на основание чл.258 ГПК.**

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

ДЕЛОТО да се докладва на съдия - докладчик при постъпване на книжа и след изтичане на срок.

Съдия при Софийски районен съд: _____